

ontmoeting met maoru matsui nabeschouwing

ONTMOETING MET MANORU MATSUI (VLIEGERBOUWER UIT OKAYAMA), OF HOE KWAM IK IN HAMAMATSU.

Vorig jaar ontmoetten Karla en ik de Japanse vliegeraar Manoru Matsui in FANØ in Denemarken. Bij die gelegenheid stelde hij voor, dat wij voor hem "even" een vliegerworkshop in Nederland zouden organiseren. Gelukkig heeft Karla een broer en die heeft een restaurant in Noord Laren met daarbij een losstaand paviljoen. Dat paviljoen bleek erg geschikt voor dit doel. Nu nog een paar geïnteresseerde vliegeraars uitnodigen en het is een groot succes.

Helaas waren vele uitgenodigden verhinderd en uiteindelijk bleven er 15 man over. Dat was wel teleurstellend, want de omstandigheden – het paviljoen en een tolk en de Japanse deskundige – waren optimaal. Uiteindelijk hebben we mooie Suruga-dako's gemaakt.

Ruud en Bas hebben in het paviljoen nog vele bekende en onbekende Japanse vliegermodellen opgehangen en samen met de Suruga-dako's was er voor passanten een leuke tentoonstelling ingericht.

Onze Japanse vliegervriend nam uiteindelijk met een toespraak van ons afscheid en nodigde in zijn hoedanigheid van president van de Okayama vliegerclub ons uit voor het internationale vliegerfeest in Hamamatsu in Japan. En dát staat al jaren als nummer één op mijn verlanglijstje.

Hamamatsu

Het vliegerfeest in Hamamatsu is één groot vliegergevecht met vliegers van ongeveer 3 bij 3 meter. Elke wijk (vroeger een dorp) heeft z'n eigen vlieger, herkenbaar aan de karakters die de wijk aangeven. Het gevecht begint op commando van een fluitje en dan ... trekt, rent, valt de vliegergroep over het veld. Vliegerlijnen raken in de knoop, snijden elkaar door en de uiteindelijke winnaar is de vlieger die als laatste in de lucht blijft. (Overeenkomstig onze Sanjo Rokkaku gevechten op vliegerfeesten. Redactie)

In Hamamatsu werden we ontvangen door de president van de Japan Kite Assosiation en een delegatie van de Hamamatsu Kite Assosiation onder leiding van de heer Heizou Itoh. Tezamen met andere gasten bezochten we het *eigen* vliegerveld van de vereniging! Wat zou het toch mooi zijn als wij ook onze eigen vliegervelden zouden hebben. En

aansluitend brachten we een bezoek aan het Hamamatsu vliegermuseum.

Terug in het hotel vond de gebruikelijke welkomsteremonie plaats en na de sake, het bier en het diner was plotsklaps alles voorbij en werden wij geacht naar onze kamers te gaan, want tijd is tijd in Japan.

Zaterdag, vrij vliegeren.

Na een naar keuze Japans of westers ontbijt werden we om negen uur naar het vliegerveld gebracht, waar het op deze zaterdag vrij vliegeren was. Aanvankelijk was er geen of weinig wind. Na een paar pogingen mijn vliegers in de lucht te krijgen, kwam er gelukkig wat wind opzetten en al gauw stonden zes vliegers tegen een strak blauwe lucht. Alle nieuwe modellen, waaronder de Hollandse tulp, de molen en de koeienvlieger. Om twee uur moest alles weer de lucht

